

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ اکتوبر ۲۰۱۹

به کجا می انجامد، تباری و یا تقابلی؟

سه شنبه - ۲۳ میزان ۱۳۹۸ - کابل: بعد از مدتها در حاشیه رانده شدن، این روزها باز هم افغانستان و دولت دست نشانده در آن، مورد توجه قرار گرفته، روزی نیست که هیأتها و افراد با نفوذی از دور و نزدیک به افغانستان مسافرت ننمایند و با یکی از دجالان سیاسی در افغانستان دیداری نداشته باشند و حرف مفتی تحویل خلق الله ندهند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- وقتی امپریالیسم امریکا و شرکاء بر افغانستان لشکر کشیدند و با کشتن دهها هزار از هموطنان ما، حاکمیت پوشالی استبدادی شان را بر مردم تحمیل نمودند، یکی از نکات اساسی در همان زمان "سهامی" بودن دولت پوشالی بود. بدان معنا که در ترکیب اداره کنندگان افغانستان و هیأت اداری آینده آن نه تنها آن هائی که مستقیماً در اشغال دست داشتند سهیم بودند؛ بلکه کشورهای همسایه و منطقه نیز در گزینش اداره جدید جایگاه خاص خود را داشتند. یعنی هرگاه رأس هرم را امپریالیسم امریکا به خود اختصاص داده بود، به هر میزان که رأس به سمت قاعده پائین می آمد به همان اندازه قاعده اش وسعت بیشتر یافته، در واقع دولت پوشالی آن زمان کاملاً به یک شرکت سهامی شباهت داشت. شرکت سهامی که سهامداران به اندازه سهم شان، در قدرت و اداره سهیم بودند. آن زمان در چینش افراد از شرق تا غرب، از شمال تا جنوب تمام کشورهای جهان، با تباری کامل به وسیله مزدوران شان مردم ما را سرکوب می نمودند.

این روند که کلاً الی ختم دوران "کرزی" ادامه یافت، با آمدن "غنی احمدزی" و تشکیل حکومت "خیانت ملی"، تقریباً در دو خط تمرکز یافت. این دو خط هرچند رسماً همین اکنون ادعای موجودیت می نماید مگر عملاً "غنی احمدزی" با عقب راندن باند "عبدالله عبدالمود" و انحصار قدرت به نفع باند خودش، تاجائی که مربوط به سرمایه داخلی می شد قادر شد شرکت سهامی را از بین ببرد، مگر در مناسبات بین المللی نتوانست تغییرات زیادی به وجود آورد.

۲- اینک که از یک سو به اصطلاح انتخابات صورت گرفته و از جانب دیگر شرکای قدرت در افغانستان هم در سطح داخلی و هم در سطح بین المللی بریدن ها و اتحاد های جدیدی را تجربه می کنند، دیده می شود که گذشته از آن که "چهارراه فتوحات" باز هم مورد توجه قرار گرفته و هیأتها یکی به دنبال دیگری از امریکا، اروپا و کشور

های همسایه با مقامات دیدار می نمایند، ابهام در ادامهٔ تبانی و یا رفتن به سمت تقابل جدید نیز نمی تواند ذهنیت ها را به خود معطوف نسازد.

اوضاع افغانستان ظرف ۵ سال حاکمیت انحصاری "غنی احمدزی" به سمتی حرکت نموده که خلاف دوره های قبلی که همیشه بستر تبانی وجود داشت، فعلاً این بستر نه در عرصه داخلی و نه هم در عرصه بین المللی زیاد مطمئن به نظر نمی رسد. برای بسیاری از شرکای قدرت در دیروز اعم از شرکای داخلی و یا خارجی، سمت حرکت تقابل است و چیزی به نام تبانی عجالتاً در محاسبات آنها جایی ندارد؛ مگر این که کلیت نظام شان را در خطر انقراض ببینند و ناگزیر "جام زهر" تبانی را سرکشند.

هموطنان گرامی!

جواسیس و نوکران زرخرید امپریالیسم و ارتجاع، چهار اسپه به سمت تقابل حرکت می نمایند، برماست تا هوشیاری مان را حفظ نموده، نگذاریم به گوشت دم توپ آنها مبدل بگردیم.

سرکها ما را می طلبد!!